

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 26. februar 2014
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMMSB
Sags nr.: 1400840
Dok nr.: 1390474

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 29. januar 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 418 (alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sophie Løhde (V).

Spørgsmål nr. 418:

"Vil ministeren med afsæt i advokat Kirsten Maxens brev af 25. august 2009 kommentere henvendelsen fra Birgitte og Mogens Sørensen "Prisen for et liv er kun begravelsesomkostningerne, er det retfærdighed"? Jf. SUU alm. del - bilag 254 (fortroligt)."

Svar:

Lad mig indledningsvist udtrykke min dybe medfølelse i den i spørgsmålet omtalte konkrete sag, hvor en ung mand på tragisk vis mistede livet i forbindelse med behandling i vores sundhedsvæsen.

Tabet af et barn er noget af det værste, man som forældre kan blive udsat for. Et sådan tab er på alle måder uerstatteligt, og ingen erstatning kan være proportional med den skade, familien har lidt.

Jeg kan derfor også godt forstå, at det som forældre er svært at forstå og acceptere, at man kan få erstatning for tabet af en ægtefælle eller samlever, men ikke for et barn.

Men det er imidlertid et helt grundlæggende princip i dansk erstatningsret, at der skal være lidt et økonomisk tab for, at der kan gives erstatning.

Patientskadeerstatning udmåles efter reglerne i erstatningsansvarsloven, som gælder for langt de fleste former for erstatning i samfundet, hvad enten skaden er forårsaget i sundhedsvæsenet eller eksempelvis i en offentlig daginstitution eller i trafikken.

Således udmåles erstatningen til forældre, der har mistet et barn som følge af behandling i sundhedsvæsenet, der ikke levede op til erfaren specialiststandard, og til et forældrepar, der har mistet et barn i trafikken eller ved manglende opsyn i børnehaven, på samme måde og med samme beløb.

Afgørelsen af, hvilke erstatnings- og/eller godtgørelsesposter som kan kræves erstattet og med hvilke beløb, afhænger af de konkrete omstændigheder i den enkelte sag, herunder hvilket økonomisk tab der er lidt.

Forældre, der mister et barn, lider som oftest ikke et økonomisk tab og får derfor ofte kun tilkendt erstatning til dækning af deres begravelsesudgifter. Ved tabet af en ægtefælle eller samlever mistes et væsentligt økonomisk bidrag til det fremtidige liv.

Erstatningsansvarsloven indeholder en bestemmelse - § 26 a - der siden 2003 har givet mulighed for i særlige tilfælde at tilkende de efterladte en godtgørelse for lidelse eller krænkelse ved en nærtstående død. Men det forudsætter, at dødsfaldet er forvoldt forsætligt eller groft uagtsomt og under sådanne særlige omstændigheder, at det i almindelighed må forventes at påføre de efterladte ekstraordinær lidelse eller krænkelse ud over, hvad dødsfaldet i sig selv påfører nærtstående af sorg og savn.

Patientforsikringen har oplyst, at bestemmelsen, så vidt Patientforsikringen er orienteret, aldrig har været anvendt i sager efter klage- og erstatningsloven. Dette skyldes flere forhold men navnlig, at kravet om forsæt eller grov uagtsomhed sjældent er opfyldt.

Jeg ved, at spørgsmålet om at forbedre mulighederne for erstatning til forældre, som mister et barn som følge af behandling i sundhedsvæsenet, har været rejst mange gange i de seneste år. Men spørgsmålet har også hurtigt ført til et nyt spørgsmål om, hvorfor forældre skal have en lavere erstatning, fordi deres barn døde ved et trafikuheld eller på udflugt med børnehaven og ikke i forbindelse med behandling i sundhedsvæsenet. Man er derfor aldrig nået til en farbar løsning.

Jeg har da også noteret mig, at spørger i Politiken den 7. januar 2014 er citeret for, at have iværksat et arbejde med at se nærmere på, hvordan man kan indrette erstatningssystemet, så det – i spørgers øjne– bliver mere retfærdigt.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at erstatningsansvarsloven hører under justitsministerens ressort, så overvejelser om at ændre på loven og erstatningssystemet bør derfor i givet fald tages op med justitsministeren.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Mie Saabye